

Az afrikai keresztyénség mai kérdései

=====

Eugén Mallo néger lelkész szerint, aki jelengleg Párizsban a néger egyetemisták lelkésze, Afrika egészen más, mint a múlt században volt. Egykor csak földrajzi tényezőként szerepelt, ma a nemzetközi, kulturális életben is jelentős tényező, csakúgy mint a gazdasági világban. A többi kontinens lakónak szeme ma Afrikán van.

Hogy ez mennyire igaz ker. vonatkozásban is, arra jellemző, hogy nincsen olyan nagy ker. világújság, vagy könyvkiadó, amelyben az utóbbi esztendőben különös figyelmet ne fordítanának Afrikára, esetleg külön számokat jelentetnek meg Afrika problémáiról. Különösen így van ez 1955 óta, amikor Maranguban /Tanganyika/ rk tartották az első össz-afrikai evangélikus konferenciát és 1958 januárja óta, amikor egész Afrika valamennyi keresztyén egyházának képviselői gyűltek össze Ghanában, a volt Aranyparton.

Ilyen és ezekhez hasonló címeken jelennek meg cikkek: Afrika és az egész világ; Az afrikai nők szerepe európai nők szemével; Új utak az afrikai dzsungelban? Afrika felfedezte önmagát! A keresztyén engedelmesség a mai Afrikában; Mi keresztyének a nacionalizmus ellen vagyunk? Afrika az afrikaiaké; Afrika, mi lesz veled holnap?

Ezekben a cikkekben arról van szó, hogy ez a kontinens egyenlő akar lenni a többi földrészsel, Afrika népei nem akarják, hogy gyermekként kezeljék őket, gyámkodjanak fölöttük. Sok problémát jelent az afrikai népi kultúra összeegyeztetése a keresztyénséggel. A helyi tradíció és a keresztyénség erkölcsének összehangolása /többnejűség/. Az afrikai ember ma már nem szégyenli, hogy afrikai és nem is akar más lenni, öntudatosodik. Az afrikai keresztyének felé felvetik a kérdést, nem a fehér ember imporjta-e a keresztyénség.

Az afrikai keresztyének ösztintén szembenéznek ezekkel a kérdésekkel, sürgetik az összafrikai ker. egységet, vallják, hogy a fehér emberben testvért akarnak látni, nem főnököt és nem ellenséget. Erzik, ki kell mozdulniuk elszigeteltségükből és tartaniuk kell a kapcsolatot a másik négy világrész keresztyénségével. Tudják, saját kérdéseikről önmaguknak kell gondolkodniuk, hitvallásukat megfogalmazniuk. A Confessio Africana, az afrikai ker. hitvallás kérdése ma felekezetektől függetlenül napirenden van. Látják missziói felelősségüket is: tovább kell vinni az evangéliomot. Ha a Szaharától délre számítjuk csak Afrika lakosságát, akkor is csak 14 %-a keresztyén. A Szaharától északra meg csaknem kizárólag mohamedán.

Mi a megoldás?
1. Ifjú egyházak művészetéről megjelent könyvében Arno Lehmann német professzor olyan feszület képét közli, amelyen Krisztus maga is és tanítványai is négernek. Ime a néger művész sajátjának érzi Krisztust és az apostolókat: a keresztyénség az afrikaiaké is.
4. Birkeli norvég evangélikus lelkész a marangui konferenciát igehirdetéssel nyitotta meg, amelyen többek között ezt mondta: "Ma sokat beszélnek Afrikában zárt ajtókról az evangéliom terjesztésével kapcsolatban. De Krisztusnak éppen az a természete, ahogy húsvét után láttuk hogy a zárt ajtók mögött is meg tud jelenni. Ez a reménységünk ma is Afrikával kapcsolatban."

